

آیا خود زنی شوهر دلیل محکمه پسندی برای طلاق است؟

آیا دادگاه به استناد آن، زن را طلاق می دهد؟ آیا خود زنی شوهر دلیل محکمه پسندی هست برای اثبات عسر و حرج زن؟

پرسش:

زن 40 ساله ای هستم و مدت 16 سال است که ازدواج کرده ام. دو فرزند دختر دارم. شوهرم را همواره دوست داشته ام، اما دیگر نمی توانم او را تحمل کنم. او هر وقت از دست من یا بچه ها عصبانی می شود، به شدت خودزنی می کند. تا کنون یک بار هم دست روی من یا بچه ها دراز نکرده است. زندگی زناشویی تلخی دارم. به هر کس گفته ام نمی توانم به این زندگی ادامه دهم، پاسخ داده اند، دادگاه با طلاق موافقت نمی کند. استدلال همگان این است که وقتی مرد احترام تو را نگاه می دارد و خودش را می زند، نمی توانی ثابت کنی که چند روز پیش در مشقت و عسر و حرج قرار گرفته ای. انصاف هم نیست که از این مرد که به جای تو خودش را می زند جدا بشوی. خبری در روزنامه ها خواندم و به فکر فرو رفتم. زنی با همین مشکل مواجه شده و رفته دادگاه برای طلاق. البته معلوم نیست با تقاضای او موافقت کنند، ولی خوشحال شدم که در این دنیا هم درد دارم و بهتر دیدم ابتدا با شما مشورت کنم و بعد راهی دادگاه بشوم.

پاسخ:

استدلال کسانی که به شما اندرز و مشاوره داده اند کاملاً غیر انسانی است. این که گفته اند مرد خوبی است و به جای آن که شما را بزند، خودش را می زند، شگفت انگیز است. چرا باید در اذهان مردم کتک خوردن زن به قدری مشروعیت داشته باشد، که آن را به رسمیت بشناسند؟ چگونه درک نمی شود که یک شوهر بیمار روانی با خود زنی و جلب ترحم زن و فرزند، زندگی را بر آنها جهنم می کند و تکرار این رفتار نه تنها زن که فرزندان را در مشقت قرار می دهد.

پرسش:

در فهرست "خود زنی شوهر" آیا دادگاه به موضوع اهمیت می دهد؟ در قانون و در موارد عسر و حرج ذیل ماده 1130 قانون مدنی مصادیق عسر و حرج دیده نمی شود.

پاسخ:

اگر قاضی دقت نظر داشته باشد و خودزنی تکراری شوهر بر او ثابت بشود، البته آن را از مصادیق عسر و حرج تشخیص می دهد. در ماده 1130 قانون مدنی، درست است که به صورت صریح خودزنی شوهر در بندهای ذیل ماده قانونی نیامده است، ولی بند های 4 و 5 در برگیرنده است و می تواند مورد استناد قرار بگیرد. به مفاد این بندها نگاه کنید:

ضرب و شتم یا هرگونه سوء رفتار مستمر زوج که عرفاً با توجه به وضعیت زوجه قابل تحمل نباشد. - بند 4

ابتلاء زوج به بیماری های صعب العلاج روانی یا ساری یا هر عارضه صعب العلاج دیگری که زندگی مشترک را مختل نماید. - بند 5

بنابراین در صورت مراجعه به دادگاه و معرفی شهود و احیاناً ارائه مدارک پزشکی، چنانچه بر حسب گواهی پزشکی قانونی که دادگاه آن و همچنین ثابت بشود این سوء رفتار است، "صعب العلاج" را معتبر می شناسد، ثابت بشود بیماری روانی شوهرتان قابل درمان نیست یا استمرار دارد، آن را از مصادیق عسر و حرج می شناسد و موجبات قانونی طلاق فراهم می شود.

از طرف دیگر در سطر پایانی ماده 1130 قانون مدنی، هشیارانه و به نفع زنان بر اختیارات قاضی افزوده اند:

موارد مندرج در این ماده مانع از آن نیست که دادگاه در سایر مواردی که عسر و حرج زن در دادگاه احراز شود، حکم طلاق صادر « نماید».

با توجه به این بخش از قانون هم می توانید با اعتماد به نفس راهی دادگاه بشوید.

پرسش:

قرار می گیرد؟ "خشونت خانگی" یک سوال دیگر. آیا این گونه رفتار در مجموعه

پاسخ:

البته. هر نوع رفتار از سوی افراد خانواده نسبت به یکدیگر که فضای زندگی خانوادگی را برای برخی یا همه پر تنش کند و در دل دیگران هراس بیندازد، مصداقی است از خشونت خانگی. همین که هر بار شما و فرزندان تان از ترس این که شوهر در جریان خودزنی صدمه ببیند یا جان خود را از دست بدهد، به خود می لرزید، به روشنی گویای آن است که درجه خشونت خانگی در زندگی خانوادگی شما به لحاظ این رفتار به شدت بالا و خطرناک است و ممکن است سرانجام به یک تراژدی منجر بشود. هم زمان ترتیب درمان شوهر و مراجعه به دادگاه را می توانید فراهم کنید. چون در هر حال حتی اگر خود را از این قید زناشوئی هم رها کنید، بهتر است به او کمک برسانید تا دست کم تا حدودی درمان بشود و آرام بگیرد. در غیر این صورت و حتی پس از طلاق، فرزندانش که او را دوست دارند، همواره دل نگران پدر خواهند بود.